Pregaria.cat

Actua

Descobrir sentit enmig del dolor

Per GloriaA el dl., 07/12/2020 - 08:49

Als dinou anys vaig passar per una crisi existencial que em va permetre descobrir aspectes de la realitat inadvertits i potencialitats noves en mi. Durant un temps vaig estar explorant intensament diversos camins d'espiritualitat. En no haver crescut en una família creient, no tenia gaires referències per orientar-m'hi. Amb l'experiència dels anys, he acabat comprometent-me amb la fe cristiana.

La descoberta d'aquesta altra dimensió de la vida, de recerca de sentit i guariment personal, va ser determinant. Des de ben d'hora, aquest desvetllament va anar unit a voler ajudar altres persones en situació de crisi a comptar amb aquesta vessant vital i oferir-me com a algú de confiança amb qui poder-ne parlar. Per això, vaig implicar-me en diversos voluntariats i vaig ampliar els meus estudis per acostar-me a l'ideal de dedicar-me completament a aquesta tasca.

En concret, aspirava a dedicar-me a l'acompanyament espiritual en l'àmbit sanitari. En un moment en què pensava que no hi podria treballar mai (no tenia una titulació sanitària que em permetés un contacte directe institucionalitzat amb els pacients, i tampoc no sóc capellà), em va arribar una oferta laboral gairebé feta a mida. Em van proposar d'ajudar a coordinar els serveis d'atenció espiritual i religiosa dels centres de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu.

Malgrat que en aquest lloc no tenia un accés directe a les persones usuàries, vaig poder aportar el que havia après, aprendre encara més, i sobretot, compartir projecte amb altres persones i professionals que tenien una visió i una vocació similar. Va ser enriquidor també conèixer la vida i el carisma del fundador, Joan de Déu.

Quan va acabar-se el contracte amb aquesta institució, al cap de poc temps em van proposar de treballar com a acompanyant espiritual (agent de pastoral) al servei religiós d'un gran hospital públic de Barcelona. Allí he pogut tocar de ple la realitat dels malalts, les seves famílies, els professionals de la salut i les capellanies hospitalàries. Un món de fragilitat, dolor, incertesa, complexitat... en el qual, de vegades, s'hi pot colar també la pau, la reconciliació, l'esperança: Déu mateix!

La irrupció de la COVID-19 va empènyer l'hospital a restringir circumstancialment el nombre i les funcions del personal, i a una companya i a mi ens va tocar quedar-nos fora de manera indefinida. Seguir els esdeveniments a través dels mitjans de comunicació i no poder fer-hi res va ser dur. Amb el transcurs dels mesos, l'arquebisbat de Barcelona (juntament amb la Fundació Ca n'Eva) ha impulsat una iniciativa per atendre al dol i la malaltia al centre de la ciutat, i provisionalment ens han reubicat aquí.

A SADiM (Servei d'acompanyament al dol i la malaltia), doncs, atenem de manera gratuïta, telefònica o presencial, a persones que han perdut algú o alguna cosa molt preuada (la salut, la feina, etc.) i que desitgen ser escoltats i acompanyats. Per a moltes persones que s'hi han adreçat fins ara ha estat també una oportunitat per redescobrir l'amor de Déu i el recurs de la fe enmig de les les situacions desconcertants i de desànim que ens està tocant viure.